

Наукові повідомлення молодих вчених

УДК 330.33/36

**ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВИЙ АНАЛІЗ ЙМОВІРНОСТІ НАСТАННЯ
РИЗИКІВ У ВИРОБНИЧО-КОМЕРЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ
НАФТОГАЗОВИДОБУВНИХ ПІДПРИЄМСТВ**

О. І. Гринюк

***Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: oksankagr@gmail.com***

Для аналізування причин і наслідків настання ризиків у виробничо-комерційній діяльності нафтогазовидобувних підприємств використано метод діаграм Ісікави, рекомендований Державним Стандартом України: ДСТУ ІЕС/ISO 31010:2013 Керування ризиком. Методи загального оцінювання ризику [1]. Національний стандарт відповідає ІЕС/ISO 31010:2009 Risk management – Risk assessment techniques.

Метод діаграм Ісікави є структурованим методом ідентифікації можливих причин небажаних подій або проблем і його найбільш доцільно використовувати на початку аналізу. Він дозволяє скомпонувати можливі фактичні причинні фактори ризику (ризикутворюючі фактори) в узагальненні категорії так, щоб можливим стало формулювання та дослідження усіх можливих гіпотез (ймовірних ризикових ситуацій).

Причини мають бути встановлені лише на основі емпіричних даних, що відповідає вимогам та умовам функціонування нафтогазовидобувних підприємств. Отриману інформацію подають, як правило, у вигляді так званої діаграми «скелет риби» (метод також називають діаграмою Ісікава), тобто структурованого графічного подання переліку, запропонованих групою експертів причин одного наслідку. Цей метод дозволяє узгодити думки експертів відносно найбільш ймовірних причин, які можуть бути у подальшому перевірені на основі наявних даних у базі даних або емпіричним методом.

Для побудови діаграми Ісікави, що наведена на рис. 1, скористаємося результатами експертизи, досвідом робочої групи, а також раніше розробленими моделями, які використані в попередніх дослідженнях, наведених у [2].

Діаграма структурована шляхом розділення причин на основні категорії (фактори ризику) і складові цих причин, що конкретизують причини факторів ризику.

Побудована діаграма дозволяє ідентифікувати можливі першопричини та основні причини для визначення певного наслідку; провести аналіз і встановити взаємозв'язок між взаємодіючими факторами ризику, пов'язаними з досліджуванним процесом; проаналізувати існуючу проблему для прийняття корегуючих дій.

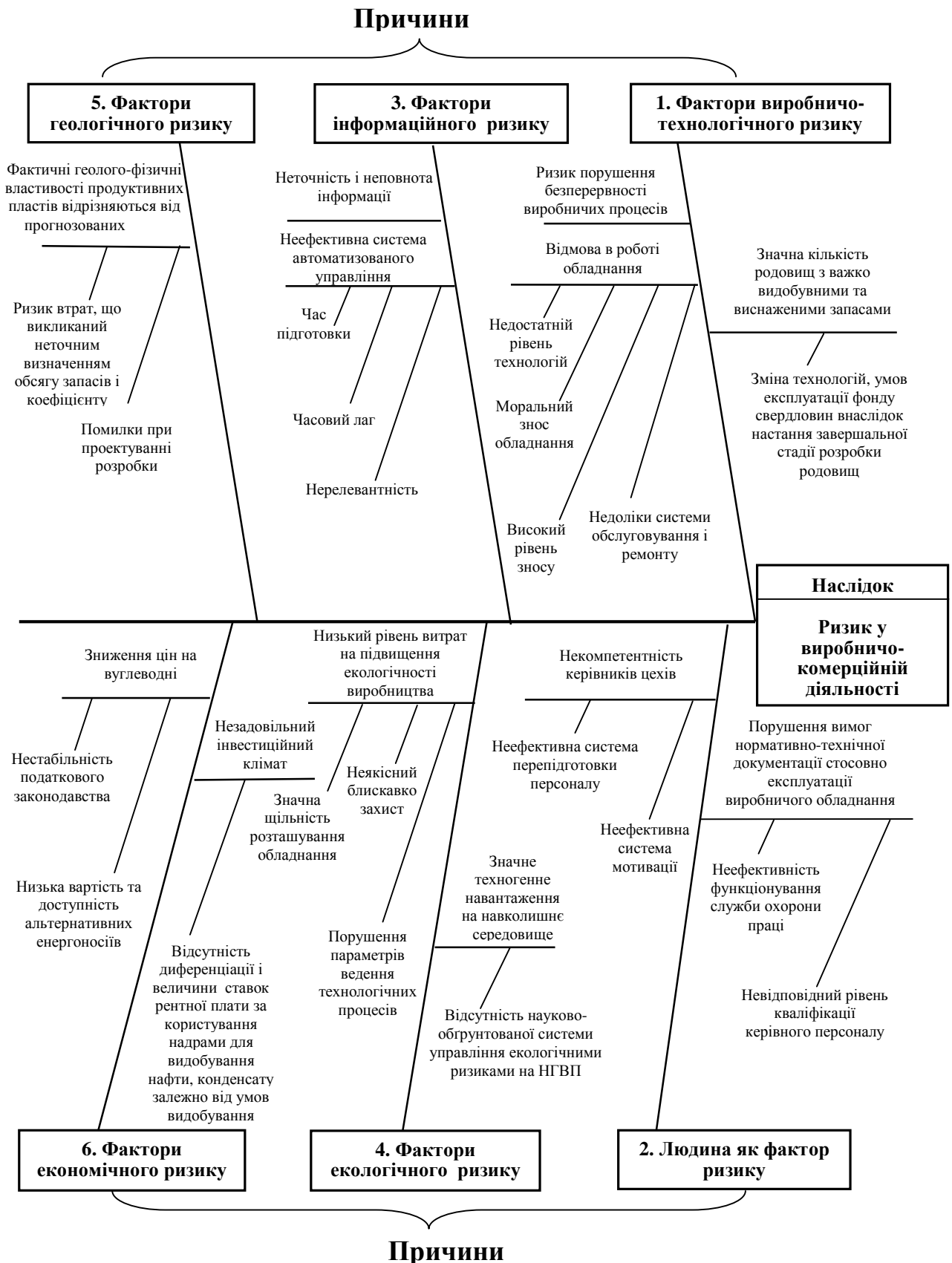

Рис. 1. Діаграма Ісікави щодо ідентифікації можливих фактичних причин настання ризиків у виробничо-комерційній діяльності нафтогазовидобувних підприємств

Список використаних джерел:

Перевагами діаграми Ісікави є залучення компетентних експертів до

робочої групи; застосування початкових причин проблеми виявлення ризику у виробничо-комерційній діяльності нафтогазовидобувних підприємств; розгляд усіх ймовірнісних пропозицій та гіпотез; застосування простої для сприйняття діаграми для графічного відображення результатів дослідження причинно-наслідкових зв'язків; виявлення можливих факторів ризику, для яких потрібні додаткові дані; ідентифікація областей збору даних для наступних досліджень.

Список використаних джерел:

1. ДСТУ ІЕС/ISO 31010:2013 Керування ризиком. Методи загального оцінювання ризику
2. Гринюк О. І. Теоретичні та прикладні аспекти ідентифікації ризиків діяльності нафтогазовидобувних підприємств / О. І. Гринюк // Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: О. В. Ярошук (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2016. – Том 25. – № 2. – С. 63-78.

УДК 332.1: 330

ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ ТА НАВЧАННЯ ПЕРСОНАЛУ ОРГАНІЗАЦІЙ

І. Креховецька, О. Нестерук, З. Попович

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: reg@nung.edu.ua*

В Україні уже існує учасний досвід організації розвитку та навчання персоналу будь-яких організаційних утворень згідно вимог і потреб глобалізованого, інтелектуалізованого і демократизованого світового суспільства. Запити людських ресурсів українських установ, підприємств та організацій на такі послуги та аналіз ринку пропозицій навчально-освітніх послуг тощо свідчить про уже сформований ринок з присутністю на ньому цілої палітри самих різноманітних структур, починаючи з державних наукових та освітніх установ і організацій [для прикладу, 1, 2], приватних університетів і академій, консалтингових компаній, шкіл, центрів і, навіть, фізичних осіб – викладачів, коучів, консультантів, менторів, радників, тренерів, тьюторів, фасилітаторів, експертів тощо [для прикладу, 3, 4, 5, 6].

Однак, основною проблемою інтелектуально-інноваційного розвитку українського суспільства на думку автора дослідження [7] є «Високий рівень деінтелектуалізації кадрового наповнення системи і підсистем управління життєдіяльністю українського соціуму у всіх без виключення сферах його активності, ...» в зв'язку з тим, що вони наповнені людьми, які «... не володіють необхідними знаннями, вміннями та навиками управління людськими ресурсами оновленого, демократизованого суспільства і постіндустріальної, знаннєвомісткої ринкової економіки». Зафіксована в цій роботі відсутність державної політики постійної інтелектуалізації суспільства і